

законом об'єктів нерухомого майна незалежно від форм власності. До повноважень органів місцевого самоврядування в установленому порядку має належати: - регулювання цін/тарифів на житлово-комунальні послуги, що надаються суб'єктами, які не займають монополіне становище на відповідних ринках; - регулювання цін/тарифів на житлово-комунальні послуги, що надаються суб'єктами, які займають монополіне становище на відповідних ринках, якщо обсяги виробництва не перевищують межу, встановлену відповідним органом державного регулювання; - визначення пріоритетних інвестиційних проектів місцевого значення, фінансування яких здійснюватиметься за рахунок коштів, отриманих за надані житлово-комунальні послуги, та/або відповідного місцевого бюджету.

Підприємства, організації всіх форм власності та їх об'єднання, що працюють у сфері житлово-комунального обслуговування, забезпечують, виключно на договірних засадах, всіх споживачів, у тому числі бюджетні установи і організації, казенні підприємства якісними послугами та у необхідних обсягах. Розмежування та впорядкування повноважень, завдань та обов'язків у сфері житлово-комунального господарства центральних, місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, підприємств та організацій – виробників, постачальників, виконавців, а також споживачів житлово-комунальних послуг потребує внесення змін до чинного законодавства та нормативно-правових актів. Ефективне управління об'єктами житлово-комунального господарства на місцевому рівні потребує розроблення інвестиційних та виробничих програм, запровадження моніторингу діяльності підприємств, що дасть можливість органам місцевого самоврядування реалізувати власні повноваження щодо забезпечення населення якісними житлово-комунальними послугами.

ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ ГОЛОВНИХ ПРОБЛЕМ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Ю. В. ЛЕПЕНКО, *студентка 4 курсу*

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Ключовою особливістю реформування житлово-комунального господарства є активне делегування органам місцевої влади функцій управління та регулювання підприємствами. Нова структура управління та задекларована програмою реформування галузі політика залучення приватного сектору створює нові вимоги до системи державного регулювання природних монополій у сфері житлово-комунального господарства.

Державна політика з питань реформування житлово-комунального господарства, що втілюватиметься у місті, базується на таких основних принципах:

- пріоритетність платоспроможного права всіх споживачів щодо задоволення їх потреб у якісних житлово-комунальних послугах;
 - забезпечення громадян з низьким рівнем доходів житлово-комунальними послугами відповідно до державних соціальних стандартів;
 - державна підтримка забезпечення сталого функціонування і динамічного розвитку сфери житлово-комунального господарства;
 - удосконалення системи управління житлово-комунальним господарством;
 - стимулювання інвестиційних процесів у галузі житлово-комунального господарства;
 - ефективне використання грошових, людських та матеріальних ресурсів виробниками/виконавцями та споживачами житлово-комунальних послуг;
 - пріоритетність інноваційного розвитку систем життєзабезпечення міста;
 - прозорість прийняття рішень стосовно тарифної політики, організація громадських обговорень та слухань з проблемних питань житлово-комунального господарства;
 - відповідальність органів виконавчої влади за ефективне використання майна територіальної громади міста та за діяльність підприємств житлово-комунального господарства стосовно виконання вимог нормативно-правових актів, які діють у житлово-комунальній сфері, прийняття рішень з питань життєзабезпечення міста та забезпечення їх реалізації;
 - створення однакових умов для всіх суб'єктів підприємницької діяльності у сфері житлово-комунального господарства.
- Однією з проблем житлово-комунального господарства є реформування ОСББ (об'єднання співвласників багатоквартирних будинків).
- З боку міської ради та виконавчого комітету необхідно:
- відпрацювати механізм створення нових та забезпечити функціонування діючих ОСББ;
 - сприяти та впроваджувати розвиток ринку управляючих компаній та надання послуг, підготувати професійні кадри інституту управителів будинків, впроваджувати заходи з енергозбереження у житлових будинках;
 - здійснювати на рівні будинків комунальної власності відшкодування пільг та субсидій для ОСББ;
 - залучати до надання житлово-комунальних послуг суб'єкти підприємницької діяльності;
 - забезпечити надання державних дотацій на утримання і ремонт житла;
 - відшкодовувати витрати, пов'язані з придбанням та встановленням приладів обліку теплової енергії;
 - щорічно виділяти кошти на ремонт будинків ОСББ.

Планування розвитку житлово-комунального господарства міста або іншого населеного пункту необхідно пов'язувати з розвитком підприємств і організацій будь-яких форм власності, що повинні в пайовому порядку брати

участь у фінансуванні будівництва, розширенні і реконструкції комунальних об'єктів та інженерних мереж.

Для практичного вирішення питань інтенсифікації житлово-комунального господарства необхідно в підгалузях розробити на рівні держави, регіону, міста комплексні довгострокові програми, у яких передбачити: поглиблення спеціалізації, розвиток потужностей, створення ринку житлово-комунальних послуг, упровадження нових машин, механізмів, приладів обліку і регулювання, механізації технологічних процесів і т.д.

Планування ефективності розвитку житлово-комунального господарства включає не тільки визначені рівні показників ефективності і заходи, що забезпечують планований рівень, але воно не виділено від планування господарського комплексу регіону.

Впровадження заходів щодо удосконалення організаційно-економічного механізму управління житлово-комунальним господарством приводить до зміни показників, що характеризують діяльність підприємств, організацій і галузі в цілому. Тому необхідно враховувати вплив цих заходів на зниження собівартості продукції, послуг, зростання продуктивності праці, приріст обсягу виробництва і т.п.

Питання організаційного забезпечення щодо удосконалення управління житлово-комунальним господарством при плануванні заходів набувають особливого значення. Це зумовлено специфікою галузі і дотриманням безперервності і ритмічності процесів виробництва.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ

В. С. ЛІЗОГУБ, студентка 5 курсу

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, м. Харків

Житлово-комунальний сектор України — це багатогалузевий комплекс, починаючи з житла, теплопостачання, водопостачання, водовідведення, благоустрою, доріг і мостів і закінчуючи ритуальними послугами. Житлово-комунальний сектор — це одна з важливих та пріоритетних галузей національного господарського комплексу, яка забезпечує життєдіяльність населених пунктів та суттєво впливає на розвиток економічних взаємовідносин у державі [1].

Стан житлово-комунального сектору України знаходиться досить у тяжкому стані, але безумовно можливо вирішити проблеми. Проблема забезпечення ефективного функціонування і визначення перспективних напрямів розвитку житлово-комунального сектора України та підприємств галузі завжди була, є і залишатиметься одним з найважливіших та найскладніших питань, що перебуває у центрі уваги науковців, владних